

آموزش عالی و بحران کرونا (مورد مطالعه: دانشگاه ایلام)

فرانک اسکندری^۱، راضیه محمدی پرچستان^۲

^۱ Faranakeskandari69@gmail.com

^۲ R.Mohammadi@gmail.com

چکیده - هدف از انجام این تحقیق بررسی وضعیت مواجهه دانشگاه ایلام در مقابله با بحران کرونا انجام گرفته است. جامعه آماری این پژوهش پرسنل و دانشجویان دانشگاه ایلام بوده؛ نمونه آماری شامل 15 نفر از پرسنل و 30 نفر از دانشجویان می باشد. نحوه گردآوری اطلاعات به دو صورت کتابخانه ای (مطالعه ی پژوهش ها و مقالات مشابه) و میدانی (گردآوری داده ها از طریق تماس تلفن با پرسنل و دانشجویان) بصورت گلوله برفی بوده است. پس از دریافت پاسخ سوالات محققین به این نتیجه رسیده اند که دانشگاه ایلام در مواجهه با بحران کرونا توانسته از طریق آموزش مجازی به دانشجویان خدمات ارائه دهد.

کلید واژه- آموزش عالی، کرونا، آموزش مجازی، اینترنت، دانشگاه ایلام.

1- مقدمه

آموزش الکترونیکی یکی از مهمترین کاربردهای فناوری اطلاعات و ارتباطات در جهان امروز به حساب می آید که به سرعت در حال تبدیل شدن به فناوری برجسته و غالب در آموزش از دور است، هم چنانکه گزارش مرکز ملی آمارهای آموزشی در ایالات متحده حدود یک دهه پیش نشان داد آموزش از دور از طریق اینترنت، نه تنها رایج ترین فناوری، بلکه دارای سریعترین رشد در این زمینه می باشد و در سال های آتی یک شاهراه در حال رشد برای یادگیری از طریق فناوری خواهد بود (اناری نژاد و محمدی، 1393). همچنین تکامل روش های یاددهی و یادگیری باید به دنبال نیازهای آموزشی و پشتیبانی امکانات فناوری یا سیاست گذاری های موسسات باشد. فناوری های اطلاعات ظرفیتی بالقوه وسیعی برای بهبود کیفیت در آموزش تخصصی فراهم می کند و ممکن است باعث ایجاد راه هایی جهت استفاده از منابع دیگر شود (کوهپایه زاده و افشارپور و تقی زاده، 1396). در حالی که در دوران ابهام آمیز بحران کرونا ویروس به سر می بریم دانشگاه ها می توانند پیوسته در تلاش برای ارائه آموزش با کیفیت بالا و ارتباط استوار با دانشجویان باشند. برای انجام این کار لازم است تا موسسات آموزش عالی به نیازها و نگرانی های دانشجویان گوش دهند و خود را با به روزترین ابزارهای فناورانه ارتقا دهند.

در عصر جدید و در کشاکش رقابت میان جوامع، کشورها در تلاش هستند تا نقش آموزش و به ویژه آموزش عالی را در توسعه ملی و ارتقای دانش و تکنولوژی مورد توجه قرار دهند. از این رو نقش آموزش عالی در توسعه اجتناب ناپذیر است. در واقع می توان گفت که یکی از پرارزش ترین منابعی که جامعه در اختیار دارد، دانشگاه است. در غالب کشورهای پیشرفته و کشورهای در حال توسعه، حل مسائل و رفع نیازمندی های اهداف توسعه ملی را دانشگاه و دانشگاهیان تحقق بخشیده اند. اختلاف اصلی که باعث تفاوت معنادار بین وضعیت کشورهای پیشرفته و توسعه یافته و کشورهای در حال توسعه شده است، نوع نگرش آنها به توسعه علمی و ارزش گذاری آنان به این عامل حیاتی و پایه اصلی توسعه است. هر چه آموزش بیشتر و با کیفیت بهتر ارائه شود، توسعه ملی سریع تر صورت خواهد پذیرفت (ثابتی، سپهر و احمدی، 1393). تغییرات اجتماعی، اقتصادی و فناورانه دهه های گذشته، آموزش را برای همه بیش از پیش حیاتی کرده است؛ بنابراین، نظام های آموزشی در سطوح مختلف در سطح جهان تلاش می کنند تا با استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات فرصت های آموزشی برابر و موثری را برای همه فراهم نمایند.